

## Curtea Supremă de Justiție

### DECIZIE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:  
Președinte – Timofti Vladimir,  
Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 septembrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2019, în cauza penală în privința lui

**Sîrbu Vanessa XXXXX**, născută la XXXXX,  
originară și domiciliată în XXXXX.

#### **Termenul de examinare:**

prima instanță: 05.03.2018 – 14.09.2018;  
instanța de apel: 09.10.2018 – 08.05.2019;  
instanța de recurs: 05.08.2019 – 19.02.2020.

### **A C O N S T A T A T :**

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 14 septembrie 2018, Sîrbu Vanessa a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal și prin prisma art. 79 Cod penal, a fost condamnată la amendă în mărime de 2000 unități convenționale, ceea ce constituie 100000 (una sută mii) lei în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că: Sîrbu Vanessa, *se învinuiește în aceea că* în perioada de timp, de la începutul lunii octombrie până în decembrie 2016, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Baleanu Vitalie și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, conducându-se de motivul de profit, urmărind scopul exploataării sexuale comerciale a persoanei precum și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției, prin abuz de poziție de vulnerabilitate manifestată prin situația precară din punct de vedere al suveranității sociale (starea socială, materială, precum și lipsa surselor financiare de întreținere), a întreprins acțiunile în vederea organizării serviciilor sexuale contra plată de către XXXXX.

Astfel, în perioada menționată, Sîrbu Vanessa acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Baleanu Vitalie și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în vederea realizării intențiilor sale infracționale de exploatare sexuală comercială a persoanei, prin intermediul rețelei de socializare „odnoclasniki.ru” și sub pretextul angajării la lucru în Republica Cipru, cu un salariu bine plătit, a recrutat-o pe XXXXX născută la XXXXX, în vederea deplasării în Republica Cipru pentru prestarea serviciilor sexuale comerciale.

Ulterior, Sîrbu Vanessa acționând împreună și de comun acord cu Baleanu Vitalie și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, continuând intenția criminală, suportând cheltuielile necesare, a organizat perfectarea pașaportului pe numele lui XXXXX, pentru traversarea frontierei de stat în vederea transportării acesteia în țara de destinație.

În continuare Sîrbu Vanessa acționând împreună și de comun acord cu Baleanu Vitalie și alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, în vederea realizării intențiilor sale infracționale de exploatare sexuală comercială a persoanei, a organizat transportarea lui XXXXX în România, pentru ulterioara tranzitare spre țara de destinație – Republica Cipru, unde XXXXX urma să păstreze servicii sexuale contra plată.

Astfel prin acțiunile sale infracționale, Sîrbu Vanessa a săvârșit trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea, cu consimțământul persoanei, în scop de exploatare sexuală comercială, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane – infracțiune prevăzută la art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel procurorul Moșneaga Vladimir, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Sîrbu Vanessa să fie recunoscută culpabilă de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 9 ani cu executarea în penitenciar pentru femei.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, prima instanță la emiterea sentinței a ignorat declarațiile date la faza urmăririi penale a inculpatei, a părții vătămate cât și a probelor care au fost cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Prin urmare, necătând la faptul că inculpata nu și-a recunoscut vina de comiterea infracțiunii incriminate, și indiferent de versiunea de apărare aleasă de inculpată, vina acesteia este dovedită pe deplin prin mijloace de probă și procedee probatorii acumulate pe parcursul urmăririi penale, cât și prin coroborarea următoarelor probe cercetate în cadrul ședinței de judecată: declarațiile părții vătămate XXXXX, declarațiile martorului YYYYY, declarațiile martorului ZZZZZ, proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea a infracțiunii din 15.11.2016, plângerea cet. XXXXX din 15.11.2016, proces-verbal de examinare a obiectului din 16.11.2016, proces-verbal de examinare a răspunsului parvenit de la compania SRL „Simpals” administrator [www.999.md](http://www.999.md), proces-verbal de examinare a obiectului din

09.12.2016, proces-verbal de ridicare din data 09.12.2016 și din 15.12.2016, proces-verbal de efectuare a percheziției din data 13.12.2016, proces-verbal de examinarea a obiectelor din 26.12.2016, proces-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație din data 29.12.2016, proces-verbal de examinare a obiectului din 19.01.2018.

Probele enumerate, au fost examinate în cadrul cercetărilor judecătorești iar instanța eronat a apreciat aceste probe, mai concret ignorând aprecierea procesului-verbal de examinare a discuției între partea vătămată XXXXX și inculpata Sîrbu Vanessa. Din conținutul discuțiilor scrise între victima și inculpata, ultima percepe că XXXXX nu are surse suficiente de venit, are un copil minor la întreținere pe care îl educă și asigură cu tot necesarul singură, nu are loc de muncă. Anume din aceste considerente inculpata i-a transmis victimei mijloace financiare pentru perfectarea pașaportului biometric. Mai mult ca atât, faptele enumerate, au fost confirmate și de către inculpată în cadrul cercetărilor judecătorești.

Aceste circumstanțe relatate de către victima, în opinia apelantului au fost conștientizate de către inculpata Sîrbu Vanessa, care a perceput partea vătămată ca o persoană social-vulnerabilă și ca urmare a abuzat de poziția respectivă și a convins-o să presteze servicii sexuale.

**3.1.** Nefiind de acord cu sentința, a declarat apel și avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatei prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea inculpatei din lipsa elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul a indicat că, nici procurorul și nici instanța de judecată nu au demonstrat și nu au motivat care ar fi gradul prejudiciabil în acțiunile lui Sîrbu Vanessa, prin ce s-au manifestat acțiunile acesteia în vederea săvârșirii infracțiunii sau dacă au existat acestea, simpla formalitate că a contribuit la recrutarea părții vătămate prin careva sunete și transmițeri de bani, și anume acestea acțiuni a favorizat la săvârșirea infracțiunii, nu este un motiv de a fi învinuită într-o infracțiune.

Mai mult ca atât, a menționat faptul că la momentul înrolării lui Sîrbu Vanessa de către Baleanu Vitale în acțiunile sale infracționale, aceasta din urmă era minoră și nu cunoștea multe circumstanțe cum ar fi localizarea Aeroportului din Odessa precum și a postului de poliție care se află în aeroportul nominalizat, deoarece Sîrbu Vanessa în toată viața sa niciodată nu a fost în Ucraina, iar lucrurile explicate părții vătămate erau din cuvintele lui Baleanu Vitalie, acest fapt pe larg a fost declarat de Sîrbu Vanessa în cadrul urmăririi penale.

De asemenea, atât partea vătămată cât și martorii care sunt pe cauza penală au văzut-o pe Sîrbu Vanessa prima dată în instanța de judecată, iar aprecierile instanței precum că Sîrbu Vanessa a participat la săvârșirea infracțiunii, este nu altceva decât o provocare a organelor de drept.

Un lucru important este că Sîrbu Vanessa este învinuită în traficul de persoane, iar instanța a recalificat în prevederile art. 220 Cod penal, însă nici

un martor nu a recunoscut-o în instanța de judecată în vederea traficării părții vătămate sau îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, mai mult ca atât în ședința de judecată partea vătămată a descris o situație neclară după părerea apărării și anume situația cu punctul vamal de la Ungheni unde pasagerii au fost supuși controlului și anume pe XXXXX i-a fost interzis să traverseze frontiera și nu altor persoane.

Motivul invocat de partea vătămată a fost precum că nu dispunea de surse financiare și nu i-a permis să treacă frontiera și atrage atenția - controlul a fost efectuat de vama Moldovei și nu a României, prin urmare acest motiv este unul formal, deoarece colaboratorii punctului vamal din Moldova la ieșirea din țară nu efectuează control asupra faptului dacă persoana dispune de surse financiare necesare sau nu în vederea întreținerii sale peste hotare, acest fapt îl face doar organele vamale a țării în care pleci sau tranzitezi din motivul securității.

Este evident că acțiunile date au fost create de organele de drept prin intermediul părții vătămate XXXXX, acest fapt a fost dovedit prin aceea că partea vătămată a declarat că i-a fost furat pașaportul, însă acesta era la organele de urmărire penală pe cauza penală Leu Vladimir, examinată de Judecătoria Chișinău (sediul Central), unde XXXXX de asemenea participă ca parte vătămată.

Totodată a mai indicat avocatul apelant că, partea vătămată nu cunoștea cu cine discută și cu cine se scria pe site-ul de socializare „Odnoclasniki”, iar simpla declarație că a fost recrutată de Sîrbu Vanessa este la nivel declarativ și nu este demonstrat de organul de urmărire penală. Faptul că Sîrbu Vanessa îi transmitea informația despre un eventual serviciu peste hotarele Republicii Moldova, părții vătămate, Sîrbu Vanessa nu cunoștea că este o capcană a lui Băleanu Vitalie precum și că acesta intuiește să perceapă careva sume bănești pe seama persoanelor, or, XXXXX personal, nesilită de nimeni a perfectat actele care chipurile au fost pierdute personal, a mers la vamă, personal a sunat conducătorii auto, adică reieșind din acțiunile părții vătămate, aceasta dorea să plece peste hotare și nu era împotrivă.

La fel, a menționat și faptul că partea vătămată în ședința de judecată a indicat că în perioada când a fost săvârșită infracțiunea, se afla în Chișinău unde închiria o locuință cu costul de 2000 lei pe lună și în afară de aceasta, mai dispunea de surse financiare pentru întreținere și comunale, făcând un sumar, reiese că partea vătămată avea venit în sumă de 5000 - 6000 lei lunar, adică peste cuantumul mediu de întreținere a unei persoane în Republica Moldova. Astfel concluzionează că partea vătămată nu avea o stare vulnerabilă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2019, apelul avocatului Berezovschi Adrian în numele inculpatei a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis din alte motive, inclusiv din oficiu potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

**Sîrbu Vanessa** a fost recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal și cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale, ceea ce constituie 100000 (una sută mii) lei.

**4.1.** În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin.(3), art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de apel a constatat că prima instanță pripit a stabilit starea de fapt comisă de inculpata Sîrbu Vanessa, constatând că aceasta a comis infracțiunea, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu Baleanu Vitalie, or, în acest sens, în privința lui Baleanu Vitalie nu există vreo sentința de condamnare, în situația în care instanța de judecată este în drept să pună la baza unei condamnări o hotărâre judecătorească irevocabilă, totodată acesta nu are vre-o calitate procesuală în cauza de învinuire a lui Sîrbu Vanessa, iar constatarea comiterii de către acesta a infracțiunii împreună cu Sîrbu Vanessa ar duce la încălcarea dreptului acestuia la un proces echitabil.

Astfel, instanța de apel a remarcat că, prima instanță nu a ținut cont la constatarea circumstanțelor de fapt, că prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauza Speciale, Moșneaga Vladimir, din 23.02.2018, a fost disjunctată într-o procedură separată cauza penală pe faptul recrutării, transportării și adăpostirii în scopul exploatării sexuale comerciale a lui XXXXX și altor persoane, în special de către Baleanu Vitalie și alte persoane neidentificate, în baza art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal.

În acest context instanța de apel a constatat în fapt că:

În perioada de timp de la începutul lunii octombrie până la începutul lunii decembrie 2016, Sîrbu Vanessa, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană identificată și alte persoane neidentificate de organul de urmărire penală, în privința cărora cauza penală a fost disjunctată în procedură separată prin ordonanța procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Moșneaga Vladimir din 23.02.2018, urmărind scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției, prin sfaturi, indicații și prestare de informații, fiind contactată de către XXXXX cu solicitarea de a-i găsi un loc de muncă, a îndemnat-o pe ultima la practicarea prostituției, i-a furnizat informații referitor la modalitatea practicării prostituției în Cipru și a înlesnit practicarea prostituției, acțiuni manifestate prin transmiterea banilor primiți de la persoana identificată în privința căreia a fost disjunctată cauza, pentru perfectarea pașaportului, pentru plecarea în or. Iași, România anume la această persoană, iar după ce a fost întoarsă XXXXX înapoi de la vamă pentru procurarea biletului la cursa aeriană Odesa-Istanbul-Cipru, ultima nu a ajuns, fiind reținută la vama Moldovei.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Sîrbu Vanessa a comis infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, adică *proxenetism, și anume*

*îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, cu tragerea de foloase, săvârșită de două sau mai multe persoane.*

După reținerea faptei ca fiind dovedită instanța de apel a notat că de fapt și de drept obiectul juridic și-a găsit confirmare integral, datorită relatărilor părții vătămate care a descris circumstanțele în care a dus convorbire cu inculpata atât prin intermediul telefonului, cât și prin intermediul rețelei de socializare, în vederea obținerii unui loc de muncă peste hotarele țării.

În așa mod, instanța de apel a reținut că partea vătămată XXXXX, în cadrul ședinței din prima instanță a comunicat că: *a intrat pe site-ul „999”, căuta de lucru. A găsit un anunț „Rabota dlea devușec”, mai jos era publicat linkul de la „odnoclassniki”. Ea a scris „Salut” și de acolo s-a început convorbirea lor. Aceasta a fost prin luna noiembrie 2016. Domnișoara de la început i-a spus că v-a trebui numai dans să practice, apoi a telefonat-o Vanessa de pe mai multe numere de telefoane, i-a explicat avantajele, țările în care este de lucru: Dubai, Turcia și încă careva. Lucrul consta în intim, salariul de la 10 la 12 mii euro, contractul de face pe 6-9 luni: necesita să presteze servicii sexuale. I-a spus că trebuia să lucreze noaptea, graficul nu-l ține minte precis. Urma să trăiască într-un club, unde și lucra. Ei ofereau locuință, hrană și drumul era achitat tot de ei.*

În continuare, instanța de apel a reținut și declarațiile inculpatei Sîrbu Vanessa, care la rândul său a declarat în cadrul cercetării judecătorești că, *ea a făcut cunoștință cu Băleanu Vitalie undeva la mijlocul lunii iunie 2016. Aproximativ peste o lună acesta a început să-i povestească că are o înțelegere cu șefii unor cluburi de noapte din Cipru și aceștia au nevoie de fete, care să lucreze în calitate de dansatoare la aceste cluburi. În schimb el primea o recompensă în mărime de un salariu lunar al dansatoarelor respective. În luna octombrie a aceluiași an, Băleanu Vitalie a rugat-o să dea un anunț pe site-ul www.999.md și să indice în acest anunț că cluburile de noapte din Cipru angajează dansatoare la muncă. În acest anunț a indicat adresa site-ului, paginii din „Odnoclassniki” făcută de Băleanu Vitalie care se numea „Maid club”.*

Așadar, din declarațiile victimei și a inculpatei, instanța de apel a concluzionat că acestea au făcut cunoștință prin intermediul rețelei de socializare, victima fiind de acord cu propunerea inculpatei de a pleca peste hotarele țării în vederea practicării prostituției, or, inculpata Sîrbu Vanessa i-a comunicat inițial lui XXXXX în ce constă lucrul prestat, care va fi remunerarea, precum și condițiile de muncă.

Prin urmare instanța de apel a constatat evident că prin probele cercetate, se confirmă pe deplin că inculpata Sîrbu Vanessa a îndemnat-o și a înlesnit-o pe victima XXXXX să practice prostituție, având foloase din acesta, or, în primul rând, s-a stabilit că, inculpata Sîrbu Vanessa i-a comunicat victimei XXXXX că pentru munca prestată, va primi un salariu foarte bun, totodată, condițiile de trai sunt bune și binevenite anume prin încheierea unui contract pe o perioadă de 6-9 luni, prin oferirea locuinței, hranei și plata pentru drumul deplasat. În al doilea rând, a fost dovedit calificativul infracțiunii de proxenetism, adică înlesnirea practicării prostituției, or, inculpata Sîrbu Vanessa i-a acordat ajutor necesar victimei XXXXX, manifestat prin

transmiterea mijloacelor bănești pentru perfectarea pașaportului biometric de către ultima, care la momentul când au luat legătură prin intermediul rețelei de socializare, XXXXX avea pașaport expirat, prin urmare, acesta nu putea pleca peste hotarele țării.

Instanța de apel a respins poziția acuzatorului de stat precum că inculpata Sîrbu Vanessa a comis anume infracțiunea prevăzută de art. 165 Cod penal, or, latura obiectivă a infracțiunii de trafic de ființe, se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde următoarele două acțiuni (inacțiuni) cu caracter alternativ: 1) acțiunea principală și 2) acțiunea sau inacțiunea adiacentă.

Recrutarea este racolarea (prin selectare) a victimei în vederea deplasării ei către punctul de destinație. Astfel, existența recrutării nu depinde nici de realizarea scopului de exploatare, nici de faptul dacă după ea vor urma etapele de transportare, transfer, adăpostire sau primire a victimei.

În continuare, instanța de apel a notat că transportarea reprezintă deplasarea victimei peste frontiera de stat a Republicii Moldova sau în interiorul teritoriului Republicii Moldova. Transferul constituie transmiterea victimei de la un traficant către altul prin vânzare-cumpărare, schimb, dare în chirie, cesiune în contul unei datorii, donație sau alte asemenea tranzacții ilegale. Transferul victimei, spre deosebire de recrutarea, transportarea sau adăpostirea victimei, are întotdeauna un caracter bilateral; primirea victimei, și ea având un caracter bilateral, este corelativă cu transferul victimei; drept urmare, transferul victimei presupune întotdeauna o pluralitate de făptuitori, o cooperare dintre cel puțin două persoane: cel care transferă victima și cel care o primește

Sub aspectul dat, instanța de apel a notat că, în speță nu a fost confirmată stare de vulnerabilitatea a victimei XXXXX, element obligatoriu la calificarea infracțiunii de trafic de ființe, în situația în care, deși în cadrul cercetării judecătorești, aceasta a declarat că, nu era angajată în câmpul muncii și a hotărât să plece peste hotare, din lipsa banilor, victima a menționat că totuși, dânsa avea un venit, fiind neoficial în acea perioadă de aproximativ 3500-4000 lei. Cheltuieli lunare avea în mărime de 2500-3000 lei

Mai mult ca atât, din declarațiile victimei, reiese că atunci când dânsa a dus convorbire cu inculpata cu privire la practicarea prostituției, XXXXX la acel moment era în Chișinău la gazdă, căci a făcut 4 luni niște cursuri. Gazda și-o achita singură. Suma pentru chirie era de 100 euro pe lună și încă plata pentru serviciile comunale. Apartamentul era mic, cu o odaie în care locuia singură. Copilul ei era la părinții ei.

Astfel instanța de apel a concluzionat că circumstanțele enunțate supra arată clar și fără echivoc, că acțiunile inculpatei Sîrbu Vanessa sunt specifice anume faptei de proxenetism, și nicidecum faptei infracționale de trafic de ființe, or, concluzia abordată de către instanța de fond, este axată pe declarațiile obiective ale inculpatei, precum și pe declarațiile părții vătămate, astfel că instanța de judecată legal a încadrat acțiunile lui Sîrbu Vanessa conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Așadar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul ei în viața socială, precum și cel dinainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatei, a constatat că corijarea și reeducarea acesteia este posibilă cu aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal, și anume a unei pedepse de altă categorie decât cea stabilită la art. 220 alin. (2) Cod penal, de altă categorie sub formă de amendă, în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 lei.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpată, iar pedeapsa stabilită inculpatei este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpata.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu trimiterea cauzei la o nouă rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul a invocat că, instanța de apel corect a respins apelul nemotivat declarat de către avocat, considerând argumentele ca fiind neîntemeiate.

Deși instanța de apel a preluat din doctrina dreptului penal și a expus în sinteză unele concepte privind subiectul, latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunilor prevăzute la art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal și respectiv art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, consideră că instanța de apel nu a argumentat motivat, bazat pe o practică judiciară stabilită sau pe păreri doctrinare bine structurate necesitatea reîncadrării faptei. Pentru a putea proceda întemeiat în vederea reîncadrării faptei, instanța de apel urma să motiveze astfel hotărârea sa, încât un observator independent să poată fi convins că încadrarea dată este una corectă.

La fel mai relatează recurentul că, opinia instanței de apel privind lipsa unor indicii certe despre o eventuală poziție de vulnerabilitate a părții vătămate din punct de vedere al supraviețuirii sociale este considerată nemotivată, aceasta în condițiile în care în cadrul urmăririi penale, cercetărilor judecătorești în instanța de fond și cea de apel a fost dovedit dincolo de orice dubiu rezonabil că partea vătămată XXXXX, la momentul derulării evenimentelor: întreținea de una singură un copil minor; câștiga surse financiare din activități ocazionale într-o altă localitate (mun. Chișinău) decât cea de domiciliu a ei și a copilului minor (XXXXX) în care nu își putea găsi un loc de muncă; sursele financiare câștigate lunar (din declarațiile părții vătămate constituiau suma de 3 500-4 000 lei) erau în mod evident mai mici decât salariul mediu lunar pe economie (*potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 897 din 23 decembrie 2015 a fost aprobat cuantumul salariului*

mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2016, în mărime de 5050 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație) și îi erau insuficiente cumulativ pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere a sa în localitatea de domiciliu provizoriu - mun. Chișinău (declarațiile părții vătămate constituiau suma de 2 500-3 000 lei MD) dar și de întreținere a copilului minor lăsat temporar în grija mamei în localitatea de baștină; nu avea surse financiare pentru perfectarea de sine stătătoare a pașaportului biometric care i-ar fi asigurat posibilitatea de a pleca peste hotarele Republicii Moldova în căutarea unui loc de muncă; era dispusă să accepte oricare activitate propusă de către inculpata Sîrbu Vanessa (inițial potrivit actelor cauzei penale i-a fost propusă activitatea de dansatoare, iar ulterior, activitatea de prestare a serviciilor sexuale comerciale) în speranța îmbunătățirii condițiilor de trai și supraviețuirii personale dar și al copilului ei.

Inițial, atunci când nu cunoștea cu exactitate informațiile privind starea socială și materială a părții vătămate XXXXX, inculpata Sîrbu Vanessa i-a propus acesteia să plece peste hotarele Republicii Moldova în vederea practicării dansurilor în localuri de agrement iar ulterior, după ce a stabilit că partea vătămată crește și educă un copil minor, nu are un loc de muncă în localitatea de domiciliu, nu are pașaport al cetățeanului Republicii Moldova pentru plecare în străinătate și nici surse financiare pentru perfectarea lui, și-a modificat oferta și a întreprins acțiuni active în vederea recrutării și transportării părții vătămate opțional în țări cu risc social sporit pentru securitatea personală precum Cipru, Dubai, Turcia pentru practicarea serviciilor sexuale comerciale, fiind oarecum convinsă că și în aceste condiții respectiva v-a accepta oferta.

Prin urmare, contrar argumentelor invocate de către instanța de fond și cea de apel în cazul constatării consimțământului pretins a fi liber exprimat a părții vătămate XXXXX de a practica prestarea serviciilor sexuale comerciale, acuzarea de stat constată că acest consimțământ a fost viciat la momentul derulării evenimentelor tocmai datorită influenței elementului de vulnerabilitate a părții vătămate.

Atât instanța de fond cât și cea de apel nu au abordat în nici un fel interesul inculpatei Sîrbu Vanessa și a complicilor ei în cazul recrutării și organizării transportării părții vătămate în țara de destinație, acesta în condițiile în care dânsa și-a asumat toate costurile și cheltuielile pentru ca victima să ajungă în țara și locul de destinație. Pe această dimensiune, nu comportă nici un dubiu faptul că inculpata Sîrbu Vanessa și complicii ei nu au acționat dezinteresat, inducând victima în eroare atât cu privire la activitatea pe care urma să o practice au urmărit scopul plasării ei într-o țară în care nu ar fi putut evita victimizarea sa, cu ulterioara exploatare a ei în beneficiul lor.

6. A mai declarat recurs ordinar și avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatei, în temeiul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea sentinței și deciziei cu dispunerea achitării inculpatei din motivul lipsei elementelor infracțiunii.

În motivarea recursului apărarea a invocat că, nici procurorul și nici instanța de judecată în sentință nu au demonstrat și nu a motivat care ar fi

gradul prejudiciabil în acțiunile inculpatei Sîrbu Vanessa, prin ce sau manifestat acțiunile acesteia în vederea săvârșirii infracțiunii sau dacă au existat acestea, simpla formalitate că a contribuit la recrutarea părții vătămate prin careva sunete și transmițeri de bani, și anume aceste acțiuni a favorizat la săvârșirea infracțiunii, nu este un motiv de a fi învinuită într-o infracțiune.

Totodată menționează faptul că, la momentul înrolării lui Sîrbu Vanessa de către Baleanu Vitale în acțiunile sale infracționale, aceasta din urmă era minoră și nu cunoștea multe circumstanțe cum ar fi localizarea Aeroportului din Odessa precum și a postului de poliție care se află în aeroportul nominalizat, deoarece Sîrbu Vanessa în toată viața sa niciodată nu a fost în Ucraina, iar lucrurile explicate părții vătămate erau din cuvintele lui Băleanu Vitalie, acest fapt pe larg a fost declarat de cet. Sîrbu Vanessa în cadrul urmăririi penale.

De asemenea relatează faptul că atât partea vătămată cât și martorii care sunt pe cauza penală au vizualizat-o pe Sîrbu Vanessa prima dată în instanța de judecată iar aprecierile instanței precum că Sîrbu Vanessa a participat la săvârșirea infracțiunii este altceva o provocare a organelor de drept.

Astfel mai relatează recurentul și faptul că, acțiunile de provocare de către organele de drept se caracterizează prin faptul că partea vătămată este o persoană pusă sau impusă de organele de drept pentru a provoca la anumite acțiuni care ulterior acestea sunt calificate drept acțiuni ce contravin normelor de drept penal.

Prin urmare este evident că acțiunile săvârșite de către Sîrbu Vanessa nu numai că nu întrunesc componența de infracțiune de care este învinuită și de care a fost recunoscută culpabilă, dar nu are drept scop săvârșirea unei sau altei infracțiuni în genere.

Mai relatează recurentul și faptul că, Sîrbu Vanessa este învinuită în traficul de persoane, iar instanța a recalificat în prevederile art. 220 Cod penal, însă nici un martor nu a recunoscut-o în instanța de judecată în vederea traficării părții vătămate sau îndemnul sau determinarea la prostituție ori înlesnirea practicării prostituției, mai mult ca atât în ședința de judecată partea vătămată a descris o situație neclară după părerea apărării și anume situația cu punctul vama de la Ungheni unde pasagerii au fost supuși controlului și anume lui XXXXX i-a fost interzis să traverseze frontiera și nu altor persoane.

Motivul invocat de partea vătămată a fost precum că nu dispunea de surse financiare și nu i-a permis să treacă frontiera, însă controlul a fost efectuat de vama RM și nu a României, prin urmare acest motiv este unul formal deoarece colaboratorii punctului vamal din RM la ieșirea din țară nu efectuează control asupra faptului dacă persoana dispune de surse financiare necesare sau nu în vederea întreținerii sale peste hotarele RM.

Astfel, este evident că acțiunile date au fost create de organele de drept prin intermediul părții vătămate XXXXX, acest fapt se dovedește prin faptul că partea vătămată a declarat că i-a fost furat pașaportul național, însă acesta era la organele de urmărire penală pe cauza penală Leu Vladimir, examinată de Judecătoria Chișinău sed. Central unde XXXXX de asemenea participă în calitate de parte vătămată.

7. Referințe asupra recursurilor declarate nu au fost depuse.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit textelor recursurilor declarate, partea acuzării invocă în calitate de temeiuri pentru recurs prevederile pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărâre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond și de apel în cazul, când: pct. 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* pct. 12) *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, iar partea apărării a invocat incidența la caz a prevederilor pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii,* alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

**8.1.** Referitor la temeiul de recurs invocat de către partea acuzării și anume pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții acuzării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus,

după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal constată că sunt neîntemeiate argumentele recursului procurorului potrivit cărora instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, a verificat declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal, după care respectivele probe au primit aprecierea corespunzătoare în descriptivul deciziei, instanța de apel oferind apreciere tuturor argumentelor esențiale din cererea de apel, concomitent instanța expunând eroarea comisă de către prima instanță ce a dus la admiterea apelului procurorului din alte motive și casarea sentinței cu emiterea unei nou hotărâri, în așa mod instanța operând cu posibilitatea de a constata fapta inculpatei Sîrbu Vanessa și excluderea erorii din fapta constatată de prima instanță.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a verificat și a cercetat probele sub toate aspectele, apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea dispozițiilor primei instanțe cu privire la recalificarea învinuirii înaintate inculpatei Sîrbu Vanessa din art. 165 alin. (2) lit. d) în art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Colegiul penal de asemenea constată, că recurentul, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel și anume a circumstanțelor de stabilire a stării de vulnerabilitate a părții vătămate în susținerea recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii înaintate prin rechizitoriu, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Astfel, Colegiul penal conchide, că este întemeiată concluzia instanței de apel privind necesitatea recalificării acțiunilor inculpatei Sîrbu Vanessa, ce a fost dictată de probele administrate în speță.

Din considerentele menționate supra, Colegiul penal conchide că în speță nu sunt incidente temeiurile de casare prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

**8.2.** Cu referire la argumentele invocate de procuror în susținerea temeiului prevăzut la pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal notează că pentru verificarea existenței respectivului temei

instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, supunând unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

Prin rechizitoriu inculpata Sîrbu Vanessa a fost învinuită în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu semnele calificative: *recrutarea, transportarea, cu consimțământul persoanei, în scop de exploatare sexuală comercială, săvârșită prin abuz de poziție de vulnerabilitate, acțiuni săvârșite asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane.*

În speța dată, inculpata Sîrbu Vanessa, a fost condamnată de către prima instanță, încadrare menținută și de către instanța de apel, în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal – „*proxenetism cu semnele calificative: îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, cu tragerea de foloase, săvârșită de două sau mai multe persoane*”.

În acest sens Colegiul penal reține că, argumentele expuse de către acuzatorul de stat în recursul declarat privind netemeinicia hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare prin care s-a recalificat fapta imputată inculpatei din art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal în art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, în esență au primit aprecierea instanței care și-a motivat hotărârea emisă, astfel Colegiul penal susține poziția cu privire la temeinicia reîncadrării învinuirii înaintate, întrucât instanța de apel, fiind investită cu atribuții de judecare a fondului cauzei, apreciind probele în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, după care corect a identificat lipsa constituirii elementelor componente infracțiunii de trafic de ființe umane și anume a obiectului juridic, întrucât din starea de fapt stabilită pe caz instanța de apel corect a reținut faptul că inculpata Sîrbu Vanessa a comunicat cu partea vătămată despre practicarea prostituției în Cipru, comunicându-i condițiile de trai, lucru, remunerare, în acțiunile inculpatei lipsind acte de constrângere ori asimilate acestora, stabilindu-se cert faptul că inculpata și partea vătămată nu s-au văzut niciodată.

Cu referință la abuzul poziției de vulnerabilitate, Colegiul penal reține ca fiind corecte constatările instanței de apel cu privire la neîntrunirea poziției de vulnerabilitate a părții vătămate întrucât informația și nota informativă de la Consiliul local Șestaci, raionul Șoldănești și de la Primăria Șoldănești, prezentate de către partea acuzării atestă faptul că partea vătămată nu dispune de viză de domiciliu în XXXXX și nu se află pe teritoriul satului și XXXXX (f.d.124, 126, vol.1), acestea nu dovedesc poziția de vulnerabilitate a părții vătămate, or, pe parcursul examinării instanțele au stabilit din declarațiile părții vătămate că aceasta lucra neoficial și avea un salariu de 3500-4000 lei, închiria un apartament în care locuia singură, cheltuia pentru trai 2500-3000 lei. Copilul ei locuia cu părinții, care de asemenea o mai ajutau. Aceste motive și faptul că nu era oficial angajată în câmpul muncii, nici într-un mod nu pot atesta situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a părții vătămate.

Prin urmare Colegiul penal apreciază ca fiind corecte concluziile instanței de apel privind menținerea calificării faptei inculpatei de către prima instanță.

La acest capitol Colegiul penal stabilește că instanța de apel a examinat argumentele apelantului cu privire la dezacordul cu recalificarea acțiunilor inculpatei de către prima instanță, reținând în acest sens că în speță nu au fost administrate probe care demonstrează vinovăția în săvârșirea infracțiunii de trafic de ființe umane, prin urmare se atestă că respectivele argumente au primit aprecierea instanței.

La fel, în raport cu circumstanțele invocate în recursul procurorului, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a sentinței, inclusiv cele reproduse în pct. 2. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, încadrând juridic corect acțiunile acesteia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, instanțele de fond indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins argumentele părții acuzării, probele administrate confirmând în mod concludent că instanțele de judecată au dat faptei o încadrare juridică corectă.

Din cele enunțate se concluzionează că instanțele de fond corect au stabilit încadrarea juridică a faptei inculpatei Sîrbu Vanessa în elementele infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal, respectiv Colegiul penal nu atestă la caz eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

**8.3.** Cu referire la temeiul pentru recurs invocat de partea apărării prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal menționează următoarele.

Potrivit art. 113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că în acțiunile inculpatei nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția acesteia în comiterea infracțiunii incriminate, nu și-au găsit confirmare, deoarece probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilindu-se cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept ale faptei comise și mod întemeiat concluzionându-se că inculpata Sîrbu Vanessa a comis infracțiunea prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal menționează că judecând inclusiv și apelul părții apărării, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de

apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia expusă la pct. 4 din prezenta decizie, stabilind că acțiunile inculpatei întrunesc toate elementele componente infracțiunii de *proxenetism cu semnele calificative: îndemnul și înlesnirea practicării prostituției, cu tragerea de foloase, săvârșită de două sau mai multe persoane*, vinovăția inculpatei fiind dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, iar careva încălcări de procedură sau încălcări ale drepturilor și inculpatei în speță nu au fost stabilite.

Mai mult decât atât, Colegiul penal reiterează cele expuse supra, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum îl propune recurentul este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

De asemenea instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate în pct. 6. din prezenta decizie, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, căroră instanța le-a dat o motivare argumentată, așa cum este indicat în pct. 4.1. din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reiterare nu se mai impune.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiurile invocate de către recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare.

Argumentele invocate de recurenți au constituit obiect de examinare în instanța de apel, care la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârea adoptată cuprinzând motive clare pe care se întemeiază soluția, motivare pe care instanța de recurs ordinar o însușește integral reieșind din temeinicia acesteia, acțiune ce este conformă practicii CtEDO, expuse inclusiv în pct. 37 a hotărârii Albert c. România din 16.02.2010.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel privind recalificarea acțiunilor inculpatei Sîrbu Vanessa și stabilirea vinovăției acesteia pe fapta recalificată corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor generale de judecare a cauzelor penale în ordine de apel, soluția emisă fiind motivată și aplicată în limitele legii, iar la judecarea cauzei instanța nu a comis erorile de drept invocate în recursurile depuse, motiv din care se impune

concluzia privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate în respectiva cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Popov Oleg și de către avocatul Berezovschi Adrian în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 mai 2019, în cauza penală în privința lui **Sîrbu Vanessa XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 mai 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor